

Der er dog en lille Del af vor indenlandsk Statsgæld, hvoraf vi svare 5 pCt. i Rente. Det har, naar jeg har haft med Statsgælden at gøre, altsaa § 15, flere Gange stødt mig at se, at der er 5—6 Millioner, som der svares 5 pCt. af. Selve det, at vi med en Rente af 4 pCt. f. Eks. kunde spare 60,000 Kr. aarlig, vil jeg ærlig tilstaa, jeg ikke lægger saa forfærdelig megen Vægt paa, skønt 60,000 jo ogsaa ere værd at tage med. Men der er en anden Side af Sagen, som jeg gerne vil henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa.

Størsteparten af de knap 6 Mill., hvoraf der svares 5 pCt., er en Gæld, som Statskassen har til Statsbanernes Reservepensionsfond. De findes i Anmærkningerne under Betegnelsen: Afdrag paa Bestillingsmænds Lønninger. Hvis det nu var saadan, at disse Bestillingsmænd, der lide denne Afkortning, havde en Fordel ved, at der svares de 5 pCt., var der maaske ikke saa meget at sige dertil, men saa vidt jeg kan se, er der ikke nogen Sandsynlighed for, at de ville faa nogen som helst Fordel af, at Statskassen svarer disse 5 pCt. De faa akkurat den Pension, de skulle have, hverken mere eller mindre. Den største Part af disse 6 Mill. bestaar, som sagt, af Statsbanernes Reservepensionsfond. Denne Reservepensionsfond er ret vanskelig at finde ud af, det er ret vanskeligt at faa fat i, hvad dens Opgave virkelig er. Men gennemgaar man Statsregnskaberne, vil man se, at Statskassens Gæld til denne Reservepensionsfond i Løbet af de sidste 10 Aar er vokset fra knapt 3 Mill. efter Statsregnskabet for 1893—94 til noget over 5 Mill. efter det sidste Statsregnskab. Denne Gæld er saaledes vokset Aar efter Aar, uden at egentlig nogen kan siges at have nogen Fordel deraf; det mærkelige er, at Statskassen har selv betalt disse Penge, lagt dem hen i en Fond, der er bleven saa meget større, og Statsgælden er vokset med akkurat det samme Beløb. Jeg indser ikke ret Nødvendigheden af denne Forhøjelse af vor Statsgæld. Naar vi tænke os at fortsætte, og naar Beløbet i 10 Aar er vokset fra knap 3 Mill. til over 5, kan enhver regne ud, hvor meget den indenlandske Statsgæld paa den Maade kan vokse til i Løbet af 20—30, for ikke at sige et halvt eller helt Hundrede Aar. Jeg kan, som sagt, ikke se, at det virkelig skulde være nødvendigt at opretholde denne Form for Stiftelse af Statsgæld. Den ærede Finans-

minister gjorde sig i Fjor fortjent, mener jeg, ved gennem Loven om Ophævelse af den almindelige Invalidedefond at skaffe os større Klarhed og Simpelhed i Statsregnskabet. Jeg henstiller til den ærede Finansminister, om der ikke ogsaa her var et Omraade, hvor der kunde reformeres, for det første saaledes, at vi fik større Simpelhed i Statsregnskabet, men ogsaa saaledes, at der virkelig blev en Fordel for Statskassen derigennem, at baade Statsgælden og ogsaa Forrentningen af Statsgælden blev mindre. Det kunde, tror jeg, ske, uden at nogen led nogen som helst Skade derved. Hele den Ordning med Statsbanernes Reservepensionsfond er efter min Mening ret tvivlsom. Jeg er klar over, at dette Spørgsmaal egentlig burde have været løst under Forhandlingerne om Statsbanedriftens Ordning, som det kun er et Par Aar siden vi bleve færdige med. Jeg mindes ikke, dette Spørgsmaal var fremme i Udvalget eller Tinget — jeg var for Resten ikke Medlem af Udvalget og ved derfor ikke, hvor meget der var fremme, men det har i hvert Fald ikke givet sig Udtryk. Jeg tror, der er Grund til, selv om det nu kommer noget post festum, at tage det Spørgsmaal op, om vi ikke skulde afskaffe dette — jeg havde nær sagt — Kineseri, som det er, at Statsbanerne have en saadan Reservepensionsfond. Fondens Formue er tæt op imod 9 Mill. Kr., og Statens Gæld til den er godt Halvdelen; det øvrige er altsaa Værdipapirer, Obligationer osv., som Reservepensionsfonden ligger inde med. Dens Opgave er at skyde til til Pensioner til Statsbanepersonalet, hvis de aarlige Afkortninger i Lønningen — de 5 pCt. i Afdrag — ikke slaa til. De slaar ikke til, og der maa da tilskydes af Reservepensionsfonden — efter det sidste Statsregnskab knap 177,000 Kr. Men hvad sker der i Realiteten? Dette, at først betaler Statskassen til Fonden 300,000 Kr. i Renter, saa betaler Fonden til Statsbanedriften ca. 177,000 Kr., som Følge deraf giver Statsbanedriften akkurat de 177,000 Kr. mere i Overskud, og Statskassen faar altsaa tilbage igen ikke de 300,000 Kr., som ere betalte til Reservepensionsfonden i Renter, men de 177,000 Kr., som Statsbanerne have givet mere i Overskud som Følge af, at de fra Fonden have faaet Tilskud til Afholdelse af Pension. Rent regnskabsmæssigt set burde disse 177,000 Kr. falde Statsbanernes Budget til Last. Saa blev Overskuddet vel noget mindre, men saa havde vi den Fordel at være fri